

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Calvinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

20. Quum serui eratis peccati, liberi eratis iustitiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

Docet postremò hic locus, quòd in operibus pietatis domini sumus actionum nostrarum, non secus quàm in operibus naturæ. Nam si peccatum nobis sub gratia non dominabitur, profectò nos per gratiam dominabimur illi: id est, poterimus ei resistere, & eius tentationem superare, nosque à malo auertere, & consequenter ad bonum conuertere libera prorsus electione nostra, & libero voluntatis imperio, quantacumque tandem tentatione pulsemur ad malum, aut etiam gratia moueamur ad bonum. Idem docuit Scriptura, statim post naturam peccato corruptam; dicente Deo ad Cain, *Subter te erit appetitus tuus, & tu dominaberis illius.* Quod illum tamen non solius naturæ viribus, sed diuinæ simul gratiæ beneficio præstare potuisse, dubitari non debet. Ita nec natura illum ad malum compellere potuit, nec gratia ad bonum compellere voluit, libera homini electione in vtroque relicta.

10. *Quum serui eratis peccati, liberi eratis iustitiæ.*

Theodorus Beza, Pauli corruptor pessimus, hæc verba sic exponit: *Eratis peccati iugo prorsus mancipati. Hoc autem quum iustitiæ se habeat, miror qua tandem fronte astideant sompniis suum liberum arbitrium tueri, liberum sane iustitiæ, seruum autem peccati, ut illis toties exprobrat Augustinus. Hæc Beza. Quis hic non exi-*

Liberi arbitrij defensor.

Y z stimec

timet Augustinum propter hæc Apostoli
 verba liberum arbitrium negare? Audierat
 igitur Augustinus; & quomodo hæc verba
 intelligat, loquatur ipse: *Liberum* (inquit) ar-
 bitrium vsque adeo in peccatore non perijt, ut
 lud peccet maxime, qui cum delectatione peccat
 & amore peccati hoc eis placet quod eis libet; talis
 & Apostolus: *Cum essetis* (inquit) *serui peccati*,
liberi eratis iustitia. Ecce ostenduntur etiam peccatores
 minimè potuisse nisi alia libertate seruire. Liberi
 ergo à iustitia non sunt, nisi arbitrio voluntati
 liberi autem à peccato non sunt, nisi gratia. Sacer-
 dotis. Propter quod admirabilis Doctor verba
 ipsa discreuit: *Cum enim serui essetis peccati*,
fuitis iustitia. Nunc autem liberati à peccato,
 autem facti Deo, *habetis fructum vestrum in
 iustificationem*. Hæc Augustinus, quem inter
 phistas ponere debet Beza, si sophistæ
 sunt qui his verbis Pauli stantibus libera-
 tuentur arbitriū. Nec Augustinus libera-
 bitrij assertores pro sophistis habet; sed
 liberi arbitrij destructores pro manifestis he-
 reticis pronunciat his verbis: *Est liberum ar-
 bitrium: quod quisquis esse negauerit, Catholicus
 non est*. Et alio in loco plenius: *Fides sanè Catho-
 lica neque liberum arbitrium negat, siue in vitam
 malam, siue in vitam bonam: neque tantum est
 virtus, ut sine gratia Dei valeat aliquid*. Idem
 multis in locis docet: de corrept. & gratia
 cap. 1. de peccatorum meritis & remissionibus
 lib. 2. cap. 18. de gratia Christi cap. 47. de gratia
 tuâ

Contra 2.
 epist. Pel.
 lib. 1. c. 2.

Hypogn.
 lib. 3.

Epist. 47.

tia & libero arbitrio cap. 4. Sophista igitur & hereticus Beza, qui liberum nostrum negat arbitrium, quod toties illi exprobrat Augustinus. Quomodo autem peccator omnis absque Christi gratia servus peccati est, & quæ sit illa servitus adeoque necessitas peccandi, quam sine gratia Christi contra Pelagianos Augustinus sæpe inculcat, vide studiosè explicatum in opere nostro de Iustificatione.

Lib. 2.
cap. 10r

19. Exhibete membra vestra servire iustitia in sanctificationem.

Heretici hodie ex his Apostoli verbis omnem legis obedientiam, & bonorum operum executionem, esse quidem sanctificationem quandam, qualis regeneratos deceat, sed non esse ullam in conspectu Dei & veri nominis iustitiam, docent. Apostolus autem hoc loco nomine sanctificationis veri nominis iustitiam intelligit. Opponit enim illam iniquitati τῆς ἀνομίας: quæ est legis transgressio, & ut Calvinus hic exponit *universalis vita corruptio*. Ideoque talem intelligit sanctificationem, quæ ex iusta legis observatione nascatur. Vnde Calvinus ipse hoc loco: *iustitiam (inquit) pro lege & regula iuste vivendi positam interpretor, cuius finis est sanctificatio*. Deinde, sanctificationem & iustificationem Apostolica Scriptura aut pro eodem accipit, aut indiuiduo nexu coniungit.

Sanctificatio & iustificatio idem sonant.

Y 3

Sic